

עמ"ת 24238/06/21 - וסים גנאמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 24238-06-21 גנאמה (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 383505/21

בפני עורר	כבוד השופט ניצן סילמן
נגד משיבה	וסים גנאמה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד טרביה
	מדינת ישראל

החלטה

ערר כנגד החלטת ביהמ"ש קמא מיום 27.5 המורה על המשך מעצרו של העורר והפנייתו לתסקיר

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרעות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, העורר השתתף בהתפרעות סמוך ליציאה המערבית מסחנין ביום 13.5 סמוך לשעה 4:00. ההתפרעות שנכחו בה מאות אנשים, כללה ידוי אבנים לעבר כוחות משטרה. העורר, בהיותו רעול פנים, יידה אבן ממרחק של כ- 20 מ' לעבר כוח משטרה. שוטרים שהבחינו בו, רדפו אחריו, הוא נמלא ולאחר זמן קצר מעד ונעצר.
3. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 25.5 חלק על קיומן של ראיות לכאורה, טען כי עדויות השוטרים סותרות ומדובר בעדויות תואמות. עוד נטען, כי המרחק בין המקום בו עמד העורר לבין השוטרים הוא למעלה מ- 300 מ', וכאפייה אדומה שנטען כי לבש ביום האירוע, לא נמצאה.
4. ביהמ"ש קמא קבע כי ככל שאכן זהו המסדר הראייתי המלא, נראה כי קיימות די והותר ראיות להוכחת המיוחס לעורר, והעובדה כי העורר מחזיק בגרסה שונה לפיה עמד מהצד ולא נטל חלק בהתפרעות, אינה שוללת קיומה של תשתית לכאורית, ודינה להתברר בהליך העיקרי. עם זאת, נקבע כי נראה שלא הוגש כל תיק החקירה לעיון ביהמ"ש, ועל כן, לא ניתן לקבוע כי בידי המשיבה ראיות לכאורה לביסוס אשמת העורר.
5. בדיון נוסף מיום 27.5 נקבע כי בשל תקלה אכן לא צורף מלוא חומר החקירה. עיון בחומר הנוסף אין בו כדי לשנות החלטה מיום 25.5, ונראה כי ההיפך הוא הנכון. תיאור השוטרים את פרטי לבוש העורר עמוד 1

תואמים פרטי לבוש שאכן לבש ביום מעצרו, והודעתו הראשונה של הבלש רואשדה תוקנה בהודעה נוספת שנגבתה ממנו אותו היום בנוגע למקום ביצוע העבירה וביצוע המעצר.

לחובת העורר הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, בשים לב לעוצמת הראיות לכאורה ועוצמת העילה, טרם בשלה העת להכריע בשאלת שחרורו של העורר לחלופה, ויש להעמיק הבחינה בעניינו. העורר ביצע, לכאורה, עבירות כלפי שוטרים, תוך שהוא משתתף בהתפרעות בה נכחו אנשים רבים, ונמלט לאחר שניסו לעצור אותו - התנהגות המקשה ליתן בו אמון. לפיכך הופנה העורר לשירות המבחן לקבלת תסקיר

6. לטענת העורר עדויות השוטרים מתואמות, אין כל זיהוי של המערער כמי שיידה אבנים, עוצמת הראיות חלשה ואינה מקימה עילת מעצר.

העורר טען כי הותקף ע"י שוטרים, ועל כן, שוטרים תיאמו גרסאות

הכרעה -

7. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בתיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

8. הראיות בתיק הינן כדלקמן -

זכ"ד רס"ב שבל - אין שוטרים שהיו מעורבים באירוע המעצר של העורר ורשמו דוחות פעולה; אין אזרחים שדיווחו על נזק שנגרם לרכביהם בזמן שעברו במקום; אין אזרחים או מישהו מכוחות הביטחון שדווחו כי נפגעו מהלך האירוע או ניגשו לקבלת טיפול רפואי

זכ"ד סנ"צ וגנר - ביום 13.5 סמוך לשעה 4:00 החלה התפרעות אלימה של צעירים על כביש 805 בכניסה מערבית לסחנין. שימשה אותו יום כמפקדת הכוח. בהגיעה למקום הבחינה בהתפרעות אלימה של חשודים שיידי אבנים וזרקו זיקוקים לעבר שוטרים וניידות. כרזה לחשודים להתפזר. לא נענו לקריאותיה והמשיכו בהתפרעות

מזכר רסר גאנר - בשיחה עם בלש חמדאן אמר כי המרחק בין העורר לבין השוטרים לעברם זרק את האבן, היה כ- 15-20 מ'.

תמונת העורר שצולם ביום מעצרו במשרד חקירות משגב ע"י החוקר בן חמו, **עם כאפיה אדומה על פניו**, איתה היה במהלך האירוע ומועד מעצרו

מסמך רפואי מיום 13.5 ממרכז רפואי גליל לפיו נחבל העורר בברך ביום פנייתו למיון וסובל מכאבים

רס"ב חמדאן בהודעה מיום 13.5 העיד כי סמוך לשעה 4:00 יחד עם הבלש רואשדה נסעו לכיוון סחנין בעקבות קריאה על מתפרעים בכביש 805 קרוב לכיכר ראשונה ביציאה מסחנין לכיוון משגב. התקבל דיווח על רעולי פנים שזורקים אבנים ויורים זיקוקים לעבר כוחות משטרה במקום. כשהגיעו זיהו עשרות חשודים רעולי פנים זורקים אבנים על שוטרים, **פרקו מהרכב כשהיו מרחק של כמטר מהם**. הבלש רואשדה ירה טייזר לעבר רעול פנים שהחזיק אבנים בידיו אך פספס אותו. חשוד נוסף רעול פנים עם כאפייה אדומה שבה כיסה פניו וחולצת קפוצ'ון על הראש ומכנס קצר, שהחזיק אבנים בידיו וזרק לעבר שוטרים, מרחק של כמטר מהם, ברגע שזיהה אותם החל להימלט מהמקום בריצה. מהלך ההימלטות הוא מעד והבלש סמיח הצליח לתפוס אותו. נשמר קשר עין רציף איתו.

תאורת הרחוב אפשרה ראייה ברורה של החשודים. הם היו מרחק מטר מהחשוד. החשודים לא זיהו שמדובר בשוטרים ורכב משטרה, וכשפרקו מהרכב הם הופתעו וברחו מהמקום.

בהודעה נוספת מיום 16.5 העיד כי היו הרבה מתפרעים שזרקו אבנים לעבר כוחות משטרה, אבל **כשהגיעו אליהם מרחק של כמטר אחד, זיהו את העורר מחזיק ביד אבן בגודל כף יד** וזרק לעבר השוטרים, ואז **ננעל עליו ופרק מהרכב ורץ יחד עם רואשדה לכיוונו**. לא ראה איפה פגעה האבן שזרק העורר כי שמר על קשר עין רציף איתו.

לא ידוע לו על שוטרים או אזרחים שנפגעו באירוע הזה. לא נתפסו כלל אבנים במקום. הייתה **תאורת רחוב טובה שאיפשרה זיהוי ודאי** למתרחש בצומת וזיהוי פנים של העורר. כשזרק את האבן היה במרחק קצר מאוד ממנו.

סמיח רואשדה - בהודעה ראשונה מיום 13.5 4:26, העיד כי מהלך פעילות היום בכפר מנדא יחד עם סאלח הבחין בהפגנה. ניגש לעבר הצעירים שזרקו אבנים לכיוון שוטרים ברכב לבן, וברגע שהתקרב זיהו כעשרה מפגינים עם רעלות על הפנים ואבנים בידיהם. ירד מהרכב, וכשהמפגינים ראו שהם שוטרים הם החלו לרוץ. רצו לכיוונם, ירה לעבר אחד טייזר אבל לא פגע בו. המשיך בריצה ואז אחד החשודים נפל, והוא תפס אותו. החשוד אמר לו שהוא היה בדרך לעבודה, הוא לבש כאפיה על הראש, גינס קצר וחולצה שחורה. תאורה הרחוב אפשרה זיהוי של החשוד. **זיהו אותו ממרחק של מטר**.

בהודעה נוספת מאותו יום בשעה 20:46 העיד **הפעילות במהלכה נעצר העורר הייתה בכיכר הראשונה ביציאה מסחנין לכיוון משגב**. בטעות נרשם בעדות ראשונה בכפר מנדא. היה עם ראש צוות בילוש חמדאן ברכב משטרה לבן סמוי. הגיעו מרחק של כמטר מהחשודים ופרקו מהרכב. כשהבחינו שהם שוטרים החלו להימלט בריצה מהמקום. עמד מרחק של מטר מהעורר, **זיהו אותו עם כאפייה אדומה וחולצת קפוצ'ון ומכנס קצר**. לאחר שירה טייזר על אחד החשודים בקרבתו ופספס, **רץ אחרי העורר תוך שמירת עין רציפה, ולאחר כ- 4 מ' הוא מעד ונפל, ואז עצר אותו**.

בהודעה מיום 16.5 העיד כי התקרבו לעבר המתפרעים **מרחק "אפס כמעט"**, ראה את העורר מחזיק אבן בידו, ולידו היה חשוד נוסף שגם הוא החזיק אבן. ראה את העורר והשני זורקים את האבנים לכיוון השוטרים, ואז

הם פרקו מהרכב ורצו לכיוונם. הוא ירה טייזר לאחד מהם ולא פגע, ואז תפס את העורר. האבן הייתה בגודל כף ידו. לא ראה איפה פגעה האבן כי שמר על קשר עין עם העורר. לא ידוע לו על אבנים שנתפסו במקום, או שוטרים ואזרחים שנפגעו באותו יום

המשיב בחקירה ראשונה מיום 13.5 טען כי ישב מהלך ההפגנה בכיכר והסתכל, הוא שם את הכאפיה על פניו על מנת לא להיחנק מהגז **"אני שמתי את זה על הפנים וקשרתי בגלל הגז זהו"**. **החוקר ביקש מהעורר לשים את הרעלה כפי שהיה בהפגנה, העורר לבש אותה, והחוקר צילם**

בחקירה נוספת מיום 16.5 סיפר כי נעצר ליד הכיכר בכניסה לסחנין. הסתכל באותו יום על הצעירים, לא זרק אבנים ולא עשה שום דבר. הצעירים זרקו אבנים.

לבש ביום האירוע את מה שהוא לובש כעת **"חולצת רמי לוי ומכנס קצר"**

נשאל אם לבש גם כאפייה ואמר שלקח מחבר שלו שנתן לו מזכרת והוא שם אותה רגיל. כשנשאל מה הכוונה רגיל, השיב **"על הצוואר שלי"**. שם את הכאפיה כי **"אם ירו גז מדמיע אשים על האף ואיך ששמתי ושמתי על האף כדי לא להיחנק עצרו אותי"**

הכחיש שברח מהשוטרים. אישר כי תמונה של כאפייה אדומה שהוצגה בפניו היא הכאפיה שנתפסה עליו ביום האירוע.

טען כי שמו עליו את הכאפייה כדי לצלמו בחקירה קודמת על מנת להפלילו, הוא לקח את הכאפיה רק כדי לא לשאוף גז

9. עיון בחומר החקירה כמפורט לעיל, מעלה קיומה של תשתית לכאורית בעוצמת נאותה לעבירות המיוחסות לעורר. כידוע בשלב זה ביהמ"ש אינו נדרש לבחון מהימנות עדים או משקלן של ראיות, למעט במקרים בהם נגלות בחומר החקירה סתירות מהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית. אין די בהעלאת תזה חלופית אפשרית מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם **"חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת"** (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)).

על כן, בדין קבע ביהמ"ש קמא כי אין בטענת העורר כי ישב וצפה בהפגנה ולא נטל בה חלק כדי לכרסם באופן מהותי בעוצמת התשתית, וכי דין טענותיו לעניין הודעות השוטרים להתברר מסגרת ההליך העיקרי.

הדברים אמורים מקל וחומר, כאשר בהתאם להודעות השוטרים, פרקו מהרכב מרחק קצר מאוד של כמטר מהעורר ויתר המפגינים, משהגיעו ברכב סמוי והנוכחים לא הבחינו שמדובר בשוטרים; תאורת רחוב טובה שאפשרה זיהוי המפגינים והעורר, ביחוד לאור המרחק הקצר בינם לבין השוטרים ביום

האירוע; פרטי לבוש העורר שתוארו תואמים לבושו מועד מעצרו, לרבות כאפיה אדומה שהייתה על ראשו; לבישת הכאפיה על פניו של העורר מחזקת גרסת המשיבה כי השתתף בהפגנה. כך גם, התנהגותו המפלילה של העורר עת ברח משהבחין בשוטרים, ואף מעד ונפגע בברכו (ראה מסמך רפואי העומד התומך בגרסת השוטרים, ועומד בסתירה לטענת העורר כי לא ברח)

10. עבירות אלימות כלפי כוחות משטרה מלמדת על מסוכנות העורר. זאת, בצרוף לעברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ורכוש מצדיקים הפנייתו לשירות המבחן ובחינת מסוכנותו והחלופה המוצעת בסכנין, מקום ביצוע העבירה, לכאורה; עוד ציין כי חשש לרקע אידיאולוגי לעצמו מצדיק הפניה לתסקיר.

11. לאור האמור, בנסיבות איני רואה מקום להתערבות בהחלטת ביהמ"ש קמא.

הערר נדחה

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, בהעדר הצדדים.